

ordner sine Møder, det behøver det ikke at udbede sig det ærede Medlems Tilladelse til. Socialdemokraterne kan jo holde deres Møder, og jeg synes, de maa være taknemmelige for, at vore Møder har været offentlige, hvilket de har været, der har ikke været nægtet Adgang hverken for Socialdemokrater eller Radikale, de har kunnet komme til Stede og tage Del i Ordskiftet. Det er ikke Ministrerne, som har organiseret Møderne i Løbet af Sommeren, det er Venstres Organisation, som har taget denne Sag i sin Haand, og naar den har bestemt Møders Afholdelse om Dagen, er det selvfølgelig af Hensyn til ikke blot de mange Hundreder, men de mange Tusinder af Landboere, som har ønsket at deltage i Møderne og har ønsket at komme hjem med Togene i rimelig Tid om Aftenen. Det ærede Medlem mente, at man ved Sommerens Møder har talt alt for meget om Forfatningssagen og for lidt om Skattelovene. Det er første Gang, jeg har hørt den Bebrejdelse, hidtil har det lydt, at der blev talt alt for meget om Skattesagerne og for lidt om Forfatningssagen. Det ærede Medlem er kommet til det modsatte Resultat, men jeg ved ikke rettere, end at Diskussionen paa samtlige Møder, som Venstre har holdt, i meget væsentlig Grad har drejet sig om de vedtagne Skattelove, og ingen fra vor Side har unddraget sig Deltagelse i en saadan Debat. Hvad Tidspunktet for Møderne angaar, vil jeg for øvrigt trøste det ærede Medlem med, at jeg personlig har indbudt til 11 Møder paa Fyn i Løbet af Sommeren, og alle disse Møder begyndte Kl. 8 om Aftenen og varede til Kl. 1—2 om Natten, saa længe nogen havde Lyst til at diskutere med mig. Det maa altsaa være det Ideal, det ærede Medlem ønsker. (*K. M. Klausen*: Det er det!). I saa Henseende glæder det mig, at jeg dog en Gang har kunnet fyldestgøre det Ideal, som det ærede Medlem har sat sig.

Det ærede Medlem kom derefter ind paa en Omtale af Landstingsvalget paa Fyn og mente, at Regeringsvenstre paa Fyn hverken vidste ud eller ind med Hensyn til, hvad det skulde svare paa det Tilbud, der blev gjort af Socialdemokraterne og de Radikale. Det er ikke rigtigt. Venstre paa Fyn har ikke været i Tvivl om, hvorledes det skulde stille sig i saa Henseende. For mit eget Vedkommende ved jeg, at da jeg holdt Møde paa Fyn, kort før Valgmandsvalgene skulde foregaa, tilrådede jeg Venstre paa Fyn at indtage det Standpunkt, jeg fandt fuldt ud korrekt,

at Venstre gik sine egne Veje, at Venstre opstillede sine Kandidater og ikke sluttede Alliance hverken til højre eller til anden Side, men at man altsaa, som sagt, samlede sig om sine egne Kandidater og valgte saa mange af dem, man kunde faa valgt, overladende til de andre Partier, hvorledes de vilde stille sig. Det forekommer mig at være et klart og korrekt Standpunkt, og det blev, saa vidt mig bekendt, ogsaa fulgt i de aller fleste Valgkredse paa Fyn. Jeg havde den Glæde, at mine Tilhængere ved de almindelige Valg blev valgt i alle de Sogne, som hører til min Valgkreds, Assens Kommune indbefattet, og jeg havde yderligere den Glæde, at Fynboerne valgte en af mine Stillere og trofaste Tilhængere ved det endelige Valg.

Medens jeg er ved denne Sag, vil jeg knytte et Par Bemærkninger til de Ytringer, der om dette Forhold faldt fra det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Det ærede Medlem udtalte — det staar Sp. 104, og med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg maaske citere det —, at han var forbavset over Forholdet mellem Venstre og Højre paa Fyn i Anledning af Landstingsvalget, det vil sige, han var ikke forbavset over Højres Stilling, men han var forbavset over Venstres, han mente, at man styrede en ny Kurs, og han siger: „Herved sigter jeg ikke saa meget til dette, at Venstre har modtaget Stemmer fra de Radikale og Socialdemokraterne, det kan maaske siges at være ganske naturligt at modtage en saadan Haandsrækning, naar den ydes frivilligt.“ Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at er der overhovedet ydet nogen Haandsrækning fra denne Side, er den ydet i Frivillighed, vi har ikke kunnet lægge noget Baand paa de paagældende og har heller ikke forsøgt derpaa, vi har ikke en Gang ønsket at gøre noget i saa Henseende. Saa fortsætter det ærede Medlem: „Men jeg sigter mere til dette, at der paa forskellig Maade fra Venstres Side blev inviteret til en Samvirken og paa en Maade, som ikke var i Samklang med, men derimod i Strid med, hvad der var gaaet forud.“ Jeg ønsker derfor at sige paa Højres Vegne, at denne Taktik selvfølgelig er ganske uholdbar. Det behøver ingen nærmere Motivering, at man ikke i Længden kan føre Politik paa den Maade, at man ombytter de medkæmpendes og Modstandernes Roller, at man den ene Gang søger Højres Støtte for at udelukke Radikale og Socialdemokrater og saa næste Gang bejler til disse sidste for